

θος τῶν πιστῶν ἀνέπνεεν ἤδη μᾶλλον ἐλευθέρως· τὸ μέτωπον τὸ καλυπτόμενον ὑπὸ συννέφου ὀδύνης ἠθροίαζε καὶ εἰς τοὺς ἐρυθροὺς καὶ νυσταλέους ὀφθαλμοὺς ἠΰγαζεν ἢ προβαίνουσα τῆς ἐλπίδος λαμπηδῶν. Ἐπειτα διὰ μιᾶς ἐφάνη τὸ ῥόδινον τῆς ἡοῦς ἐρύθημα· ἠκούσθη εἰς τὰ δάση τῶν στρουθίων τὸ φλύαρον τερέτισμα· οἱ τελευταῖοι τῆς ὀμίχλης ἀτμοὶ διεσκεδάσθησαν. Ζῶναι χρυσαῖ, πορφυραῖ, ἰώδεις, κροκωταῖ ἔβαψαν τὸν ὀρίζοντα, συγκερασθεῖσαι καὶ ἀποτελέσασαι συμμιγῆς τις κράμα ἐξαισίαις λαμπρότητος· αἱ ἀκρῶρειαι ἐφάνησαν πυριφλεγεῖς καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προέκυψε γλυκύθυμος καὶ ζωηφόρος ὁ ἀναξ τῆς ζωῆς, ὁ ἥλιος! Καί, ὅταν αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ εἰσῆλθον διὰ τῶν θυρίδων τοῦ ναοῦ καὶ ὠχρίασαν πρὸ αὐτοῦ αἱ καταναλωθεῖσαι λαμπάδες, τότε ἀπὸ πάντων τῶν στομαχίων ἐξῆλθε παρατεταμένους στεναγμούς ἀνακουφίσεως, ἀναρθροὶ φθόγγοι εὐγνωμοσύνης· ἐλυγίσθησαν τὰ γόνατα καὶ πάλιν, συνηνώθησαν αἱ χεῖρες καὶ ὄσσην ἀπέμεινεν ἐν τῷ στήθει φωνὴ ἠυλόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Πλάστου.

Τὸ ἔτος 1000 παρήρχετο· ὁ κόσμος δὲν κατεστράφη· ὁ Θεὸς ἐλέησε τὴν ἀμαρτωλὴν ἀνθρωπότητα.

Ἦτο τῷ ὄντι ἡ στιγμή ἐσθὴ καὶ ἐπίσημος. Ὁ ἀνατέλλων ἐκεῖνος ἥλιος δὲν ἐφώτιζε μόνον νέαν ἡμέραν, νέον ἔτος, νέον αἰῶνα. Ἐφώτιζε καὶ νέαν ἐποχὴν.

X. ANNINOS.

EN ΠΕΥΜΑ EN ΚΙΝΑΙ

Ἡμέραν τινὰ μὴ ἔχοντες ἄλλο τι νὰ πράξωμεν ἀπερασίσαμεν νὰ γευματίσωμεν κατὰ τὸν Σινικὸν τρόπον ἐν τινι τῶν καλλιτέρων ἐστιατορίων τοῦ Πεκίνου. Ἀναχωρήσαντες λοιπὸν ἐκ τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ διεμύνομεν, διηυθύνθημεν ἐκεῖ, διερχόμενοι κικεῶνα ὀδίσκων καὶ παραδρομίων καὶ βραδίζοντες διὰ μέσου οἰκίσκων καὶ καλυβῶν βρωμερωτάτων, ἐν αἷς ἐνδιαιτώνται ἡ μᾶλλον σήπονται πολλαὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων ἐπαιτῶν μὲ τὰ φρικωδῶς ἀπόζοντα ῥάκητων, δηλητηριάζοντες διὰ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν τὴν ἀτμόσφαιραν. Κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν εἴσοδον τῆς αὐλῆς, ἐν ἧ τὸ ἐστιατόριον, ὑπάρχουσι σωροὶ ἀκαθαρσιῶν, προκατακλυσμαῖοι σκελετοὶ λαχανικῶν, ὀστῶν προαιωνίων, πολλὰκις ὑπὸ τῶν κυνῶν ἀνασκαλισμένων, καὶ καθ' ὅλου εἰπεῖν, εἰς ἐκάστην γωνίαν παντοδαπὰ σκύβαλα τόσον εἰς τὴν ὄσφρησιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὄρασιν ἀηδῆ, καὶ τῆς ὀρέξεως οὐχὶ πολὺ διεγερτικὰ. Πρέπει νὰ ἔχη τις τὸν στόμαχον ἀληθῶς γενναῖον ἵνα πεινᾷ ἀκόμη μετὰ τὴν διὰ τῆς αὐλῆς ταύτης δίοδον. Εἰς τὴν θύραν τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ καταστήματος κἀθιναὶ τειοπύται

καὶ παῖται, οἵτινες φαίνονται ἥμισυ φροντίζοντες περὶ τῶν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀναδιδομένων λοιμικῶν ἀναθυμιάσεων. Ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς τὸ θάρρος νὰ φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ, ἀφ' οὗ ἔθαυμάσαμεν τὰς δύο γιγαντεῖους λυχνίας, αἵτινες κοσμοῦσι τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῆς: *Εἰς τὰς τρεῖς ἐξαιρέτους ἀρετὰ!* Εἰσήλθομεν λοιπὸν ἐλπίζοντες ὅτι μία ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἀρετῶν θὰ εἶνε ἴσως καὶ ἡ τιμιότης καὶ ὅτι θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν ὁ διευθυντῆς τοῦ ἐστιατορίου κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ λογαριασμοῦ μας.

Μᾶς εἶχον ἐτοιμάσει δύο τετραγώνους τραπέζας καὶ ξύλινα θρανία περὶ αὐτάς, ἐφ' ὧν ἐσχον τὴν φροντίδα νὰ θέσωσι παχέα προσκεφαλαία. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφίξίν μας ὑπηρετᾶται σπεύδουσι περὶ ἡμᾶς μὲ τειοδόχας ἐξ ἐρυθροῦ ἀμμολίθου καὶ κύπελλα ἐκ μετάλλου λευκοῦ· κοχλιάρια δὲν ὑπάρχουσι. Οἱ ὑπηρετᾶται ῥίπτουσι ὕδωρ θερμὸν ἐπὶ μιᾶς πρέζας φύλλων τείου ἐντὸς ἐκάστου κυπέλλου, ἡμεῖς δὲ μὴ δυνάμενοι ἄλλως νὰ πράξωμεν ῥοφῶμεν τὸ ἔγχυμα ἐκ μικρᾶς τινος ὀπῆς κειμένης ἐπὶ τοῦ πάματος τῶν κυπέλλων μας. Ἀφ' οὗ δ' ἐρροφήσαμεν οὕτω τὸ τέιον ἄνευ ζαχαρέως, ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς παραθέσωσι τὰ πρῶτα φαγητά. Συνέκειτο δ' ἡ παραθέσις αὐτῆ ἐκ πληθῆος μικρῶν πλακουντιῶν μὲ ἀλειμμα, σακχαρωμένων, ἀλλ' ἀθλιεστάτων, ἐκ ξηρῶν καρπῶν καὶ κατ' ἐξαιρετικὴν πρὸς ἡμᾶς τιμὴν ἐκ χαβιαρίου τινὸς ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἀλμυροῦ ταριχεύματος, ἐν ᾧ ἐμπεριείχοντο ἀναμιξῆ ἔντερα, ἥπατα, σπλῆνες ἰχθύων, πάντα δι' ὄξους τεταριχευμένα· εἶτα γαρίδες τῆς ξηρᾶς ἐψημέναι μὲ ὕδωρ ἀλατοῦχον, αἵτινες ὅμως οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ παχύται ἀκρίδες. Τὸ ἔδεσμα τοῦτο ὄν ἐν χρήσει ἐν πᾶσι τοῖς θερμοῖς κλίμασι δὲν εἶνε ὄλως δυσάρεστον. Δὲν ἐτιμήσαμεν μεγάλως τὰ πρῶτον παρατεθέντα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀντικατεστάθησαν αὐθωρεὶ διὰ ἄλλων.

Οἱ ὑπηρετᾶται ἔθεσαν πρῶτον ἐπὶ τῆς τραπέζης πινακία ἡ μᾶλλον ὑποκυπέλλια, διότι τούτων ἔχουσι τὸ σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις, περιέχοντα ὄρυζαν διαφοροτρόπως παρασκευασμένην μετὰ μικροτάτων τεμαχίων κρέατος καὶ ἔχουσαν σχῆμα πυραμιδοειδές. Ξυλαρίδια δὲ συνοδεύουσι τὰ εὐχυλα ταῦτα βρώματα. Πῶς νὰ κάμωμεν; Πρέπει νὰ εἶνε τις Κινέζος, ἵνα δυνηθῇ νὰ φάγῃ μὲ τὰ δύο αὐτὰ ξυλάρια, ὧν τὸ ἐν στερεόν, κρατεῖται εἰς ἀκίνησιαν μετὰξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ παραμέσου, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον κινητὸν ἐργάζεταιται μὲ τὸν δεικτικὸν καὶ τὸν μέσον. Οἱ αὐτόχθονες φέρουσι τὸ ὑποκυπέλλιον ὑπὸ τῶν χεῖλων καὶ ὠθοῦντες διὰ τῶν ξυλαριῶν τῶν ὄρυζαν καταβροχθίζουσι αὐτὴν εὐχερέστατα· τοῦτο καὶ ἡμεῖς δις καὶ τρίς ἐδοκίμασαμεν νὰ πράξωμεν, ματαίως ὅμως, καθ' ὅσον ἐγελῶμεν τόσον πολὺ, ὥστε μᾶς ἦτο ἀδύνατον

νά μεταχειρισθῶμεν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς. Δὲν ἠδυνάμεθα δὲ ἀφ' ἑτέρου νὰ προδώσωμεν τὴν ἀξιοπρέπειάν μας τρώγοντες μὲ τὰς χεῖρας! Εὐτυχῶς εἰς ἐξ ἡμῶν, προνοητικώτερος, εἶχε φέρει μεθ' αὐτοῦ ἕνα ἐξοχικὸν σάκκον περιέχοντα κοχλιάριον, περούνιον καὶ μαχαίριον. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν βυθίζει διαδοχικῶς τὸ κοχλιάριον εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ βῶλον καὶ τρώγομεν ἂν καὶ μετὰ τινος δυσπιστίας, διότι ἐξ ὅσων εἶδομεν ἔξω ἐφ'ανταζόμεθα τί καθαριότης θὰ ὑπάρχη καὶ ἐν τοῖς μαγειρείοις ; Τέλος πάντων ἀναφαίνονται καὶ ἤττον μυστηριώδη φαγητὰ, ἱκανῆς μάλιστα ποσότητος, ὥστε νὰ χορτασθῶσιν ἐξ αὐτῶν 50 πρόσωπα : ὄρνιθες, νῆσσαι, ἀρνείον κρέας, χοιρινὸν, λαγωοὶ ἐφήμενοι, ἰχθύες καὶ βραστὰ λαχανικά. Παραθέτουσι ταυτοχρόνως οἶνον κοινὸν καὶ οἶνον ἐξ ὀρύζης ἐντὸς μικροσκοπικῶν κυπέλλων ἐκ πορσελάνης ἐξωγραφημένης. Εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν ποτῶν τίθεται σάκχαρον, οὐδ' εἰς αὐτὸ τὸ τέιον· τὸ δ' ἔτι χειρὸν εἶνε ὅτι φέρονται πάντοτε βράζοντα ἀκόμη. Τὸ γεῦμα περὶ τοῦται διὰ ζωμοῦ, ὅστις εἶνε εἶδος τι καρυκεύματος.

Μᾶλλον κεχορτασμένοι ἢ εὐχαριστημένοι θὰ προετιμῶμεν ἄλλα τινὰ Σινικώτερα φαγητὰ : φωλεὰς χελιδόνων ἢ μῦμα ἐκ ρίζων *ging-seng*· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὰ περιζήτητα ταῦτα ἐδέσματα πρέπει τις νὰ παραγγείλῃ πολλὰς ἡμέρας πρότερον καὶ νὰ πληρώσῃ πολὺ περισσύτερα. Ἠνάψαμεν τὰ σιγᾶρα μας καὶ παρατηροῦντες περιέργως περὶ ἡμᾶς ἐζητήσαμεν οἰνόπνευμά τι μετὰ σακχάρου.

Προϊούσης τῆς ὥρας, αἱ κατ' ἀρχὰς σχεδὸν κεναὶ αἵθουσαι πληροῦνται ὁλονὲν ὑπὸ καταναλωτῶν, οἵτινες ἀφ' οὗ λάβρα καὶ περιέργως μᾶς παρατηρήσωσιν ἐπιδίδονται εἰς τὰς συνήθεις αὐτῶν ἀσχολίας. Οἱ ὑπνέται φωνάζουσι περσιζόντες ὑψηλοφωνώτατα πρὸ ὄνομα καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστου πληρωνομένου ποτοῦ ἢ τραγήματος, ἄλλος δὲ τις ἰστάμενος παρὰ τῷ λογιστηρίῳ ἐπαναλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν ἐκεῖ καθήμενον κύριον τοῦ καταστήματος.

Οἱ ἔμποροι παίζουσι παίγνιον τι εἶδος τοῦ παρ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν παιδιῶν παιζομένου : πετάει πετάει τὸ πουλί. Εἰς ὑψῶνι ἐναλλάξ τινὰς τῶν δακτύλων του, οἱ δ' ἄλλοι ὀφείλουσι νὰ μαντεύσωσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ νὰ ὑψώσωσι ταυτοχρόνως μὲ αὐτὸν ἰσαριθμούς δακτύλους· ὁ δὲ ἐπιτυχῶν πίνει ἐν κύπελλον οἴνου ὀρύζης.

Ἐν τσοσούτῳ ἡ αἵθουσα ὁλονὲν πληροῦται ὁσμῶν προκαλουσῶν ἀηδίαν, ἰδίως ἕνεκα τοῦ καπνοῦ τοῦ καταστρεπτικοῦ ὀπίου. Εἶνε ἡ ὥρα τῆς φοβερᾶς καὶ παρομιωδούς ἐκείνης μεθης ! Οἱ καπνισταὶ μὲ κίτρινα χαρακτηριστικὰ, μὲ κεκοιλωμένους ὑπερβαλλόντως ὀφθαλμούς ἀποσύρονται εἰς μυστηριώδη δωματίδια ἀποκεχωρισμένα τρόπον τινὰ, κεκαλυμμένα διὰ παραπε-

τασμάτων καὶ κείμενα εἰς τὸ βάθος ἐκάστης αἰθούσης. Ἐκεῖ φαίνονται οὗτοι ἀπονεακρωμένοι καὶ ἐξηπλωμένοι ἐπὶ κλινῶν πολυτίμως κεκοσμημένων στηρίζοντες τὴν κεφαλὴν ἐπὶ προσκεφαλαίων ὑψηλῶν ἐκ σκληρᾶς ἰππότριχος.

Μὴ δυνάμενοι τὰ ὑπομείνωμεν περιπλέον τὴν ἐπιβλαβὴ τοῦ δωματίου ἀτμόσφαιραν καὶ νὰ εἰσπνέωμεν ἀέρα τσοσούτῳ βαρῦν, ἀνεχωρήσαμεν ἀναπολοῦντες τὴν χρυσὴν μας Εὐρώπην.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

Z. K. M.

Ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ
SACHER-MASOCH

—

Πρὸ τινος εἴωρτας τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ φιλοσοφικοῦ του σταδίου ὁ σλάβος τὴν καταγωγὴν μυθιστοριογράφου Λεοπόλδος von Sacher-Masoch, ὁ ἔξοχος ζωγράφος τοῦ βίου τῶν ἐν Γαλικίᾳ Σλάβων καὶ Ἰουδαίων. Οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς συνεργάται τοῦ ὑπὸ τοῦ Sacher-Masoch διεύθυνόμενου διεθνούς περιοδικοῦ συγγράμματος «Auf der Höhe», καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἐπιφανῆ κατέχοντες θέσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν γραμμάτων προσήγchon αὐτῷ πολυτελεῆς λεύκωμα, περιέχον αὐτογράφους γνώμας, ἐξ ὧν ἀπανθίζομέν τινὰς ἐνταῦθα.

Ἀποτέλεσμα τῆς διανοητικῆς προόδου ἔσται ἡ καταστροφή παντὸς φανατισμοῦ. Οὐδαμῶς δὲ μειωθῆσεται ἐκ τούτου ὁ ἔρωσ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἀλλ' οὐδεὶς πλέον θὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀληθὲς ὑπὸ μίαν μόνον παρουσιάζονται μορφήν.

Ἐρνέστος Ἐρνάν.

Ἡ ἰδιοφυία τέμνει ἰδίαν ὁδὸν, ἀμεριμνώσα ἂν οἱ σύγχρονοι ἀκολουθοῦσιν αὐτῇ. Ὅ τι ἐν τῷ παρόντι πολλάκις ὑπολαμβάνεται ὡς παρέκκλισις ἀπὸ τῆς εὐθείας, ἐν τῷ μέλλοντι θὰ θεωρηθῆται ὡς αὐτὴ ἡ εὐθεΐα.

Rudolf von Gottschall.

Ἡ πράξις τὸ πᾶν, ἡ δόξα οὐδέν.

Friedrich Haase.

Πρώτιστον καθήκον τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων εἶνε νὰ θυσιάζωσι τὴν ἰδίαν ἐαυτῶν ἐλευθερίαν.

Ἐρρίκος Ῥοσεφῶρ.

Αἱ συνταράξεις παρέρχονται, τὰ ἔργα μένουσιν. Ὁ εὐμοιρῶν μεγαλοφυΐας, λέγων δὲ τῷ αἰῶνι του τὴν ἀλήθειαν, οὐδέποτε θὰ λησμονηθῇ.

Αἰμίλιος Ζολᾶ.